

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Hierosolymitano apostolicæ sedis Legato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Dei vos comedere comprobetur. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Vos denique, fratres Archiepiscopo & Episcopo, super vobis &c. Datum Laterani xii. Kal. Iunij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*VNIVERSIS ABBATIBVS
& Prioribus Cluniacensis ordinis ad generale Capitulum convenientibus.*

*Epist. 6.
Hortatur eos
ad meliorem
frugem.
Vide infra à epist.
144.*

SI diligenti meditatione pensabitur qualiter vita monastica sub primis ordinis patribus pullulavit, & palmites longè lateque producens, ad mortifera circumquaque venena pellenda flores bonorum operum protulit & boni nominis effudit odores, pervigili cura studebitis eorum inhærere vestigiis, per quos in deserto mundi hujus plantata est & fructificavit in pluribus vitis monasticæ honestatis. In mirum monastica frugalitate contenti, & optimum ponentes in paupertate principium, affecti sunt in Domino totius sufficientiæ complementum, Ecclesiarum Prælati accepti, ante Reges & Præsides vita & merito gloriosi. Nunc autem, quod moerentes dicimus, etsi non à cunctis in omnibus, à plerisque tamen ex vobis in pluribus dicitur declinatum in tantum quòd contra vestri ordinis regulam manu nimis avida colligentes ubi forsitan non sparsistis, dum loculos propios replere nitimini, bona Ecclesiarum, quæ vestro committuntur regimini, vacuatis, sic ambitioni vacantes quòd in locis quibus præestis, terrenæ paupertatis opes queritis, non opem impenditis consilij salutaris. Ecce inter alia loca vestra præfidentium culpa depressa, prioratus de Caritate, qui olim in spiritualibus florens, in temporalibus abundabat, tanta corruptela marcescit & tam arida deprimitur paupertate quòd nisi aliorum relevetur auxilio, vix adicere poterit ut resurgat. Aliàs etiam, sicut accepimus, tam in vobis quàm aliis curæ vestræ commissis adeo perniciosi facti estis exemplo quòd antiquis patribus loco tantum & habitu, non prærogativa virtutum, videmini successisse, sed eò plures contagio corruptionis inficitis quòd pluribus illi quorum loca tenetis correctionis exempla vitæ magisterio exhibebant. Ne verò indignè illorum privilegiis gaudeatis quorum non servatis in moribus disciplinam, per apostolica vobis scripta mandamus quatenus incipientes facere quod possitis liberiùs edocere, in vobis & subditis hæc & iis similia corrigatis, tantoque plus luceant opera vestra bo-

*Vide lib. 15.
epist. 144.*

na coram hominibus ut glorificent patrem vestrum qui est in caelis quanto magis mala præterita facti evidentia publicavit, & ubi major ruina præcessit, ibi majoris reparationis sollicitudo sequatur, & damnatum quod divulgata malitia intulit, manifestæ bonitatis suffragio restauretur. Quia verò integrum consuevit esse iudicium quod plurimorum sententiis confirmatur, & que profectum communem respiciunt, tractari solent meliùs in communi, annuatim interesse Capitulo generali omni occasione postposita studeatis, quæ ibidem secundum Deum & beati Benedicti regulam fuerint instituta firmiter servatori, & tam in iis quàm in aliis dilecto filio Abbati Cluniacensi tamquam devoti filij patri & membra convenientiam capiti obedientiam & reverentiam debitam impendentes, circa reformationem prioratus de Caritate manuum auxilij & consilij apponatis, tantaque in præmissis diligentia vigiletis quòd necin vobis per culpam nec in subiectis per negligentiam offendentes, corrigatis in posterum quod in præterito commissistis. Vos denique, filij Abbates, super vobis ipsis &c. Datum Laterani Idibus Martij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*P A T R I A R C H Æ
Hierosolymitano apostolica sedis
Legato.*

Sollicitudinem tuam in Domino commendamus, eò quòd circa terræ sanctæ profectum adeo sollicitus & studiosus existis ut ei tam in spiritualibus quàm temporalibus te pro viribus exhibeas fructuosum. Accepimus sanè per litteras tuas quòd postquam venerabilis frater noster Episcopus Sidoniensis iter arripuit ad sedem apostolicam veniendi, tu à Rege illustri Armeniæ multa plenas humilitate verborum litteras recepisti, quibus significabat se pro reverentia nostra ad consilium & precum tuarum instantiam pacem cum Templariis reformasse, quærelis eorum satisfaciens competenter, & quoniam per excommunicationis sententiam diù fuerat ab Ecclesia separatus, unde se plurimum contristari dicebat, absolutionis beneficium humiliter postulabat, supplicans nihilominus & instanter ut, sicut à nobis receperas in mandatis, Comitum Tripolitani ad faciendum sub examine tuo nepoti suo justitiam de Antiochia & principatu ejus ecclesiastica, si opus esset, districtione compelleres, cum idem nepos ipse super iis paratus existeret sub tuo iudicio

litigare. Verum cum predictum Comitem convenisses ut pro tantis malis tantisque periculis evitandis in jamdicta controversia juxta mandatum & dispositionem nostram ad justitiam se offerret, respondit se Antiochiam ab Imperatore Constantinopolitano tenere, nec sibi videri tutum aut justum ut de ipsa conventus in alterius quam ejusdem domini sui judicio responderet. Addidit etiam ipsum Imperatorem hanc a nobis indulgentiam impetrasse ut deinceps Comitem non cogeremus eundem de Antiochia sub ecclesiastico iudice litigare. Quid autem super iis tibi esset agendum, certificari responso sedis apostolicæ postulasti. Ad quæ sic duximus respondendum, quod cum memoratum Regem Armeniæ propter gravissimam offensam quam Deo & Ecclesiæ Antiochenæ assentit intulisse mandaverimus vinculo excommunicationis astringi donec satisfaceret competenter, tu, si ante hujus mandati susceptionem ex alia causa ligatus non fuerit, quoad illam qua modo tenetur secundum formam Ecclesiæ beneficium ei absolutionis impendas, injungens eidem quod de jure fuerit injungendum. Super eo verò quod à Comite Tripolitano super Antiochia & principatu ejus petit sibi pronepote suo justitiam exhiberi, per grave delictum quod commisit ibidem reddidit se ad præsens indignum, ut ad tempus ei auxilium Ecclesiæ denegetur qui contra eam ad atrocem injuriam manus præsumptuosas extendit. Illud autem quod præfatus Comes Tripolitano nos Imperatori Constantinopolitano assentit indulgisse, non dubites penitus esse falsum, & quod dicit se non teneri de Antiochia & principatu ejus ecclesiasticum subire iudicium, reputes omnino frivolum & inane.

EPISCOPO LICIENSI,
& Priori sanctæ Mariæ Rocce mature Hydruntinensis.

Cum Abbati Neritonensi nostris derimus litteris in mandatis ut A. monachum suum reciperet salva ordinis disciplina, idem mandatum nostrum & monitiones venerabilis fratris nostri Castrensis Episcopi & aliorum quos monitores deputaveramus eidem præteriens aure surda, id efficere non curavit. Præterea utens pontificalibus indumentis, officium quoque Pontificis non metuit usurpare, confirmando pugros, crucem in populo faciendo solemnem, subditos sibi benedicens Abbates, & minores etiam ordines conferendo, assensens super his se nuper à nobis privilegium impetrasse, sicut dile-
 Tom. II.

ctus filius Neritonensis Archidiaconus, per quem de iis inquiri mandavimus, per suas nobis litteras plenius intimavit. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus ipsum ut monachum salva ordinis disciplina recipiat antedictum per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellentes, auctoritate nostra injungatis eidem ut usque ad duos menses nostro se conspectui repræsentet, qua ratione prædicta exerceat ostensurus. Quod si fortè infra prædictum terminum ad nostram venire præsentiam non curarit, vos ipsum ex tunc ad id per suspensionis sententiam sublato appellationis obstaculo compellatis. Tu denique, frater Episcope, super te ipso &c. Datum Laterani x. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

CAPITVLO SVESSIONENSI.

Preterea favoris apostolici petitiones illæ merentur per quas jus non leditur alicujus & alteri subvenitur. Postulastis sanè vobis à sede apostolica indulgeri licentiam redimendi decimas quæ infra metas parrochiarum vestrarum in feudum à laicis detinentur. Nos autem volentes super hoc Ecclesiis quibus hujusmodi debentur decimæ providere, præferri eas volumus in redemptione talium decimarum, quod si nolint, vel fortè non possint, redimendi eas ad opus illarum Ecclesiarum vobis concedimus facultatem, proviso nihilominus ut consueta servitia ad quæ laici pro decimis illis Ecclesiis tenebantur, etiam post contractum talis venditionis impendant, cum ad eos pretium perveniat earundem, nisi fortè tam modico pretio velint esse contenti quòd ob hoc Ecclesiæ ab exactione servitiorum illorum, tamquam pro redemptione majoris incommodi, commodè valeant abstinere. Nulli ergo &c. concessionis &c. usque incursum. Datum Laterani xii. Kalendas Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

LVNDENSI ARCHIEPISCOPO
apostolicæ sedis Legato.

Per tuas nobis litteras intimasti te quendam falsarium in vinculis detinere, qui sedis apostolicæ mentiens se Legatum, nomine ac officio Episcopi usutpatis, in multis pontificale præsumpsit officium exercere. Super quo tibi rescribi desideras nostræ beneplacitum voluntatis. Nos igitur sollicitudinem tuam in Domino commendantes, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus quicquid
 A A a a ij

Vide supra
 epist. 2.

Vide lib. 11.
 epist. 110.

Epist. 8.
 De quodam
 monacho recipi-
 endo.

Epist. 9.
 De redemptione
 decimarum.

Epist. 10.
 Adversus quendam
 falsum
 Legatum.